

Thư và Thơ:

Phan Nam Quảng

Thư các AH:

Nhân chia buồn cùng mọi người khi có một AH ra đi, tôi xin tặng bài thơ này! Đọc xong hy vọng quý AH bớt buồn nhé! Buồn chút chút như chút mây trắng chẳng thể ngại trời xanh trong!!!

Thơ - chữ viết ra để tặng người

Thì xin tùy hỷ xử dụng thôi!

Ý thơ vô ngã dường như gió,

Nào có mô tê biển với đời!

Như ánh dương soi vô phân biệt.

Chẳng thể riêng soi cảnh hay người

Nếu thích, lay-out và phổ biến

Cúng dường người đọc một chút vui!!!

Xin quý AH tùy hỷ!!!

P&Q (PNQ)

*Một chút cho nhau một chút tình
Chút tình tri ngộ buổi tử sinh
Dấn thân vào chốn phong trần ấy
Biệt ly tao ngộ lẽ thường tình!*

*Biết thế sao người vẫn vẫn vương?
Nhân sinh một kiếp thoáng như sương
Thoáng se hơi gió là ly biệt
Ôm giữ làm chi để đoạn trường ?*

*Hôm trước người đi, bữa nay anh
Ngày mai ai nữa chuyện tử sinh?
Có đến nên đi là tất yếu
Không đi không đến mới yên bình!*

*Vì sao mà gọi không đến đi?
Xưa vốn chưa sanh nay chết gì?
Chẳng qua cũng chỉ vì bất giác
Không rõ vô thường pháp hữu vi!!!*

*Vay mượn mẹ cha thừa ban sơ
Rồi sau chín tháng mẹ sinh ra
Uống ăn bú mớm từ bốn đại
Thử hỏi cái chi của ÔNG nào?*

*Ky cóp mượn vay góp nhật hoài
Quen rồi lắm tưởng "Đó Là Tôi!"
Cái tôi không thật, tôi vay mượn
Nay trả cho người chỉ thế thôi!!!*

*Giống như vay nợ để mua nhà
Là của nhà băng đâu của ta?
Nếu không trả đủ nhà băng kéo
Băng kéo nhà sao lại khóc la?*

*Hiểu thế nên nay chỉ cười xoa
Sanh tử từ nay bất quan hoài!
Bữa ni nhanh bước anh đi trước!!!
Mai một anh à ... Đến phiên tôi!*

Phan Nam Quảng